

стойни. И дъщеря ѝ Слава, какъвъ ангелъ на кротостъ-тж! обливаше ся съ сълзы, когато ѝ приказвахме пжтуваніе-то си, и заръчя ни да ви кажемъ че гь-лжбче-то е добръ.

Господарь-тъ като слушаше тья ласкательства, что му вджхвахж ужась, разгнѣви ся по-вече отвжтрѣ; обаче още ся въздржжаше, и като ся обърна къмъ тья обаяны, рѣче имъ : Кои сте вые ? — „ Бѣдни поклонници, отговори Ликогіанъ, идемъ отъ свѣты-ты мѣста, и ся връщаме у наше-то отечество Тѣнаръ; тамъ сме родени “ . — Какъ ся зовете? запыта пакъ Г-тъ, „ Азъ ся имянувамъ Годоръ, каза Ликогіанъ, и тойзи младый е мой братовчетъ и ся зове Дмитъръ “ . — Что да правите сте дошли тука въ кулж-тж ? „ — Не искаме друго, освѣнь едно мѣстюце да прѣнощуваме, казахж и двама-та, като навождахж главы ты си, утрѣ следъ като попѣ петель тъ, ще трѣгнемъ; зачтото наши-ти еродници ще бжджтъ благополучни да ны видять “ .

” Лжжете! извыкна Г-тъ съ вы-